

Bilag til Bet. o. F. t. Borgerlig Straffelov m. m.

ter af samme Køn for Betaling straffes, *eller* at denne Bestemmelse helt udgaar af Forslaget, saaledes at de Tilfælde, der vilde kunne falde ind under denne Paragraf, kun straffes, for saa vidt de falder ind under Bestemmelserne i §§ 231 og 232.

ad § 232. Vi udtaler vor fulde Tilfredshed med, at Ordene „usædelig Levevis“ er traadt i Stedet for Ordet „Utugtserhverv“, som fandtes i et tidligere Forslag, idet Ordene usædelig Levevis efter deres Ordlyd kan anvendes paa saavel Mand som Kvinde, saavel Køber som Sælger, mens Ordet Utugtserhverv naturligt maatte opfattes saaledes, at det kun kunde ramme Sælgeren af Utugt, ikke Køberen.

Om hele dette Spørgsmaal, derunder Forslagets

§ 199, tillader vi os at henvise til vore tidligere fremsatte Bemærkninger, idet vi stadig fastholder vor Opfattelse af, at Lovens Hensigt: at komme den offentlige Usædelighed til Livs, ikke opfyldes ved at ramme Utugtserhverv gennem Løsgænger- eller Lediggangsbestemmelser, idet den ved alle saadanne Bestemmelser kun kan komme til at ramme Kvinden, der driver Utugt som Erhverv, ikke Manden, der opretholder Utugtserhvervet. Vi fastholder vor Opfattelse af, at den eneste Maade, den offentlige Usædelighed kan rammes paa, er at ramme baade Mand og Kvinde, og henstiller derfor indtrængende, at der i Stedet for den i § 199 indeholdte Bestemmelse indføres saadanne Bestemmelser, som med Virkning kan modarbejde, at Utugtshandel finder offentlig Sted, hvad enten denne Handel har Form af Tilbud eller Efterspørgsel, og som saaledes kan komme til at ramme baade Mand og Kvinde.

ad § 255. Vi udtaler vor Paaskønnelse af, at den i et tidligere Forslag indeholdte Bestemmelse om Paalæg under visse Omstændigheder til en Kvinde, der søger Erhverv ved Utugt, om i et vist Tidsrum ikke at søge saadant Erhverv ikke er gentaget i det nu fremsatte Forslag.

København, i December 1929.

Paa Dansk Kvindesamfunds Vegne

Elisa Petersen.